

- atcelt Padomes Regulas Nr. 1954/2003 5. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl ar to netiek saglabāts Spānijas kuģu pieejas Azores ūdeņiem aizliegums tunča un tunčveidīgo zivju zvejai;
- nosūtīt lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai, ja Tiesa nospriež, ka tiesvedības stāvoklis neļauj pieņemt galīgo spriedumu lietā, un
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt Azores autonomā reģiona (*Região Autónoma dos Açores*) tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs pamato savu apelācijas sūdzību pret Pirmās instances tiesas spriedumu ar septiņiem pamatiem.

Pirmkārt, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka prasītājam piešķirtā aizsardzība atbilstoši EKL 229. panta 2. punktam nav pietiekama, lai secinātu, ka apstrīdētie noteikumi skar prasītāju individuāli.

Otrkārt, Pirmās instances tiesa ir nepareizi secinājusi, ka tikai dalībvalstīm un ne reģionālām iestādēm ir tiesības aizstāvēt vispārējās intereses savā teritorijā.

Treškārt, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nenoskaidrojot ar vidi saistītus apsvērumus no ekonomiskās dabas apsvērumiem.

Ceturtkārt, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka apstrīdētiem noteikumiem nebūs kaitīgas ietekmes uz zivsaimniecības resursiem un Azores jūras vidi un līdz ar to uz zivsaimniecības nozares izdzīvošanu šajā reģionā.

Piektkārt, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka apstrīdēto noteikumu ietekme uz prasītāja likumdošanas un izpildvaras kompetenci nenozīmē, ka noteikumi prasītāju skar tieši.

Sestkārt, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka prasītāja prasība ir nepieņemama, tādēļ, ka prasītājam pieejami nav citi efektīvi tiesību aizsardzības līdzekļi.

Septītkārt, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neņemot vērā rādītājus, uz kuriem atsaucās prasītājs, ne kumulatīvi, ne atsevišķi.

(¹) Padomes 2003. gada 4. novembra Regula (EK) Nr. 1954/2003, kura attiecas uz zvejas intensitātes pārvaldību saistībā ar dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem un ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2847/93 un atceļ Regulas (EK) Nr. 685/95 un (EK) Nr. 2027/95 (OV L 289, 1. lpp.).

(²) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 2347/2002, ar ko ievieš īpašas pieejamības prasības un piemēro saistītos noteikumus zvejai dziļjūras krājumos (OV L 351, 6. lpp.).

(³) Padomes 1995. gada 27. marta Regula (EK) Nr. 685/95 par zvejas intensitātes vadību attiecībā uz dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem, OV L 71, 5. lpp.

(⁴) Padomes 1995. gada 15. jūnija Regula (EK) Nr. 2027/95, ar ko izveido zvejas intensitātes vadības sistēmu saistībā ar noteiktiem zvejas apgabaliem un resursiem, OV L 199, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Conseil d'État (Francija) 2008. gada 9. oktobra rīkojumu — Sociétés Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé — Persona, kas iestājusies lietā: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires/Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Lieta C-446/08)

(2008/C 327/27)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Sociétés Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé*

Atbildētāji: *Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 2002. gada 10. jūnija Direktīva 2002/46/EK ⁽¹⁾, īpaši tās 5. panta 4. punkts un 11. panta 2. punkts, var tikt interpretēti tādējādi, ka principā Komisijai ir jānosaka maksimālais uztura bagātinātājos ietvertais vitamīnu un minerālvielu daudzums, savukārt laikā, kamēr Komisija nav pieņēmusi attiecīgo Kopienas tiesību aktu, dalībvalstis var pieņemt tiesisko regulējumu šajā jomā?

2) Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:

a) Vai dalībvalstis, ja tām šo maksimālo daudzumu noteikšanai ir jāievēro EK līguma 28. un 30. panta nosacījumi, var arī vadīties no Direktīvas 5. pantā noteiktajiem kritērijiem, tostarp prasības novērtēt risku, pamatojoties uz vispārpieņemtiem zinātniskiem datiem, jomā, kurai joprojām ir raksturīga zināma neskaidrība?

b) Vai dalībvalsts var noteikt maksimālo robežu, ja, kā tas ir fluora gadījumā, nav iespējams precīzi noteikt vitamīnu un minerālvielu daudzumu, kurš tiek iegūts no citiem pārtikas avotiem, īpaši dzeramā ūdens, katrai iedzīvotāju grupai atkarībā no teritorijas? Vai tā šajā gadījumā, pastāvot riskam, var noteikt daudzumu nulles procentu apmērā, neizmantojot 2002. gada 10. jūnija Direktīvas 12. pantā noteikto aizsardzības procedūru?

c) Vai gadījumā, ja, nosakot maksimālos daudzumus, ir iespējams ņemt vērā atšķirības starp dažādu patērētāju grupu jutības pakāpēm saskaņā ar Direktīvas 5. panta 1. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts var pamatoties arī uz to, ka pasākums, kurš attiektos tikai uz to publikas daļu, kura ir īpaši pakļauta riskam, piemēram, piestiprinot piemērotas etiķetes, varētu atrunāt šo grupu izmantot uzturvielas, kurām, tās izmantojot nelielās devās, ir labvēlīga iedarbība uz šo grupu? Vai šo atšķirību jutībā rezultātā visiem iedzīvotājiem var tikt noteikts maksimālais daudzums, kurš ir piemērots jutīgai iedzīvotāju daļai, īpaši bērniem?

d) Cik lielā apmērā var tikt noteiktas maksimālās robežas, nepastāvot drošības ierobežojumiem, gadījumā, ja nav noteikts apdraudējums veselībai? Vispārēji, cik lielā apmērā un kādos apstākļos kritēriju, kuri ir jāņem vērā, līdzsvarošanas rezultātā var tikt noteiktas maksimālās robežas, kuras ir ievērojami zemākas par šīm uzturvielām pieļaujamo drošības līmeni?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīva 2002/46/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem (OV L 183, 51. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Svea hovrätt (Zviedrija) 2008. gada 13. oktobra rīkojumu — Otto Sjöberg/Åklagaren

(Lieta C-447/08)

(2008/C 327/28)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Svea hovrätt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Otto Sjöberg

Atbildētājs: Åklagaren

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai diskriminācija pilsonības dēļ ir pieņemama konkrētos apstākļos valsts azartspēļu un loteriju tirgū, pamatojoties uz primāriem vispārējo interešu iemesliem?
- 2) ja pastāv vairāki mērķi, kurus paredz pieņemtā ierobežojošā politika attiecībā uz valsts azartspēļu un loteriju tirgu, un viens no tiem ir sociālo darbību finansēšana, vai pēdējais no tiem var tikt uzskatīts par ierobežojošās politikas nejaušām labvēlīgām sekām? Ja uz šo jautājumu tiek atbildēts noraidoši, vai ierobežojošā politika joprojām ir pieņemama, ja sociālo darbību finansēšanas mērķis nav atzīstams par galveno ierobežojošās politikas mērķi?
- 3) vai valsts par balstīties uz primāriem vispārējo interešu iemesliem, lai pamatotu ierobežojošu azartspēļu politiku, ja ienākumus no valsts kontrolēto uzņēmumu azartspēļu un loteriju tirdzniecības saņem valsts un viens no vairākiem šī mārketinga mērķiem ir sociālo darbību finansēšana? Ja uz šo jautājumu tiek atbildēts noraidoši, vai ierobežojošā politika joprojām var būt pieņemama, ja sociālo darbību finansēšana tiek atzīta par tādu, kas nav galvenais mārketinga mērķis?
- 4) vai citā dalībvalstī organizēto azartspēļu un loteriju, ko organizē tajā dibināts un šis dalībvalsts iestāžu kontrolēts azartspēļu uzņēmums, mārketinga absolūts aizliegums var būt samērīgs ar azartspēļu darbību kontrolēšanas un uzraudzības mērķi, ja tajā pat laikā nepastāv ierobežojumi attiecībā uz tādu azartspēļu un loteriju mārketingu, kuras ir organizējuši azartspēļu uzņēmumi, kas reģistrēti dalībvalstī, kura īsteno ierobežojošu politiku? Kāda ir atbilde uz šo jautājumu, ja šādas kārtības mērķis ir ierobežot azartspēles?